

z obsahu čísla:

Slovo vydavatele ... Čistý vzduch pro Čelákovice ... str. 1

Město, kde stojí za to žít ... Jaroslave Špačku, díky ... str. 3

Petice proti výstavbě paroplynové elektrárny u Mochova ... str. 4

Aktuálně z našeho města ... str. 4

Z P R A V O D A J

ČÍSLO 1 / 2009 Vydává občanské sdružení NAŠE ČELÁKOVICE registrováno u Ministerstva kultury ČR 19046

Čistý vzduch pro Čelákovice

Až do 90. let byly Čelákovice městem, zahaleným hutnou dekou smogu z místních podniků. Po rozpadu TOSu se v původní průmyslové zóně na západě města zabydlelo několik zcela nových a nebo z TOSu vzniklých firem, díky nimž se daří ve městě udržovat nízkou nezaměstnanost. Černá deka nad městem zmizela. Zmizely s ní i všechny nebezpečné látky z ovzduší?

■ vonné směsi

Pominu-li spad z Prahy, je velkých zdrojů nečištění v Čelákovících hned několik. Tím největším je slévárna TOS-MET, která (dle oficiálních statistik ČHMÚ) za rok vypustí do ovzduší více než 15 tun prachu, 8 tun oxidů (uhelnatý, siřičitý, dusíku), 12 tun látek s organickým uhlíkem,

(dokončení na str. 2)

NA POČÁTKU REKONSTRUKCE ČELÁKOVICKÉHO NÁDRAŽÍ BYLA PETICE OBČANŮ MĚSTA S 315 PODPISY. V ČERVNU 2008 ZASTUPITELSTVO MĚSTA PŘIJALO USNESENÍ, VE KTERÉM SE PŘIPOJILO K NÁZORU PODEPSANÝCH OBČANŮ, ŽE SE NÁDRAŽÍ — PŘEDEVŠÍM VINOU VANDALŮ — MĚNÍ VE VELMI NE-DŮSTOJNÉ MÍSTO. CELOU OPRAVU ZAPLATILA SPRÁVA ŽELEZNIČNÍ DRÁŽNÍ CESTY, KTERÁ NA REKONSTRUKCI VYNALOŽILA 12 MILIONŮ KČ. NA BEZPEČNOSTNÍ KAMERY JIŽ BOHUŽEL PENÍZE NEZBYLY.

SLOVO VYDAVATELE

Vážené čtenářky a čtenáři,

dostává se Vám do rukou první číslo občanské ku pro Čelákovice a okolí. Současná společnost je úzce spjatá s množstvím a kvalitou informací poskytovaných prostřednictvím různorodých médií. Občanské sdružení NAŠE Čelákovice se proto rozhodlo vydávat časopis NAŠE Čelákovice — Zpravodaj, jehož cílem je zachycovat dění ve městě i včetně toho, co bývá jinde opomíjeno nebo podáváno zkresleně.

Pro spolupráci na jeho přípravě jsme oslovili několik osobností čelákovického života. V redakční radě zasedli M. Babická, M. Burda, P. Fišera a J. Volfová... Snahou kolektivu bylo, aby vše, co na stránkách časopisu najdete, bylo zajímavé a pomohlo k rozvoji města. Zpravodaj přináší to, co by Vás mohlo nebo mělo zajímat a v jiných tiskovinách se to nedozvíte. Můžete si přečíst příspěvky vyjadřující názory občanů na aktuální události. Je na Vás, jak s informacemi naložíte. Články budou vždy podepsány — buď plným jménem a nebo zkratkou.

Časopis vychází díky podpoře příznivců, kteří přispěli prací nebo finančními prostředky. Bude nám ctí, pokud se i Vy zařadíte mezi členy našeho sdružení a nebo přispějete na vydání dalších čísel. Uvítáme Vaše názory, postřehy a náměty z veřejného dění ve městě. Můžete nás kontaktovat e-mailem: nase@celakovice.org a nebo poštou: NAŠE Čelákovice, o.s., Na Stráni 673, 250 88 Čelákovice.

Jménem vydavatele — občanského sdružení NAŠE Čelákovice — Vám přeji poutavé čtení.

(PAVEL FIŠERA)

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ NAŠE ČELÁKOVICE SE PŘEDSTAVUJE

Občanského sdružení NAŠE Čelákovice vzniklo koncem roku 2008.

Členové sdružení ve svém volném čase pracují na zkvalitnění života v našem městě. Chtějí být rovnocenným partnerem pro trvale udržitelný rozvoj města a okolí.

Potenciál města Čelákovice vzhledem k jeho ideální zeměpisné poloze není podle názoru členů dosud dostatečně využit.

Stačí se podívat např. na Řičany, Český Brod, Úvaly a hned nalezneme inspiraci ke zlepšením i pro Čelákovice.

Chod města je obrazem zájmu občanů o dění — především na úrovni rady a zastupitelstva města. Bohužel dosavadní nevšímavost obyvatel k některým událostem ve městě je mnohdy až do očí bijící.

I proto si občanské sdružení určilo za jeden ze svých cílů zlepšení fungování občanské společnosti — vyvolání zájmu obyvatel prostřednictvím kvalitních a nezkrácených zpráv.

Svoji aktivitu proto NAŠE Čelákovice směřují především do oblastí zkvalitnění veřejné správy, ovzduší (monitoring a omezení prašnosti i škodlivých emisí) a veřejné zeleně (kácení a výsadba stromů, sekání trávníků, systematický úklid a údržba města, zpracování generelu zeleně). Dalšími zájmy je zpracování celkového řešení dopravy v Čelákovících a okolí (parkování, lávka přes Labe, obchvat) a v neposlední řadě kulturní a osvětová činnost.

Jsmo otevření spolupráci se všemi, kteří se domnívají, že kvalitu života ve městě nevytváří pouze nově opravené chodníky a chtějí jako my přispět k tomu, aby se mohlo hovořit o Čelákovících jako o moderním evropském městě. Pokud i vás napadá, jak můžete svému městu pomoci, máte zájem o více informací a nebo účast na práci sdružení, navštivte naše internetové stránky www.celakovice.org nebo nás, prosím, kontaktujte emailem na adrese: nase@celakovice.org Ing. Pavel Fišera, předseda

(dokončení ze str. 1)

kadmium, olovo, rtuť, polychlorované dibenzodioxiny a dibenzofurany, polycyklické aromatické uhlovodíky, polychlorované bifenyly, produkty polymerace furanových pryskyřic a další znečišťující látky. Tato vonící směs potom oblažuje nejen blízké okolí, ale dokáže dosáhnout až za nádraží nebo do Toušeně. Připravuje se výstavba velkokapacitní lakovny, již čtvrté v této zóně.

Kovohutě naproti tomu dle statistik ročně vypustí do ovzduší mimo jiné 14 tun oxidu uhelnatého, 0,7 tuny zinku, tunu látek obsahujících organický uhlík, 7,6 tuny oxidu dusíku a dalších, zdraví škodlivých látek.

Třetím významným zdrojem z Čelákovic, registrovaným v systému REZZO, je společnost Demoautoplast. Zde převládají emise prachu, organického uhlíku (2 t) a především fluoru, fluorovodíku a dalších vedlejších organických produktů z procesu fluorizace.

■ deka zmizela, škodliviny ne

Je tedy jisté, že deka sice zmizela, škodliviny nikoliv — pouze nejsou tolik vidět. Dle statistiky ČHMÚ byly v roce 2007 v Čelákovicích po 38,5% roku (tj. 140,5 dne) překročeny imisní limity prachu, oxidů dusíku a benzopyrenu.

Detailní popis všech zdrojů znečištění (tři lakovny, kalírny, výtopy, lisovny) a jejich statistik by vydal na několik článků a tak si dovolím zvláště čtenáře odkázat na webové stránky sdružení, kde tyto údaje postupně zveřejňujeme.

■ občané a správní řízení

Často se na nás obracejí naši spoluobčané se žádostí o radu a pomoc při řešení situací, kdy jsou jejich domy zahaleny hustým dýmem a nebo se ulicemi šíří neidentifikovatelné zápachy, znemožňující větrání nebo pobyt na zahradě.

Oproti minulosti jsou dnes podniky vázány zá-

konnými normami, ze kterých vyplývají příslušným orgánem vydaná povolení k vypouštění škodlivin. Každý z podniků má definovaný provozní řád, které je povinen dodržovat a vést záznamy nejen o plnění limitů, ale také o každé mimořádné události.

Občanská sdružení i jednotliví občané mají zákonné právo se účastnit správních řízení na povolení nebo změnu provozu. V řízeních mohou vznášet své připomínky (procesy EIA — zjišťování vlivu na životní prostředí a IPPC — vydání integrovaného povolení k vypouštění...). Sledování tajuplných vývšek bývá náročné a tak jsme jako občanské sdružení požádali příslušné úřady o automatické informování o záměrech, které se mohou dotýkat ochrany přírody a krajiny.

■ mít otevřené oči i nos

Další možností, kterou každý z nás má při zjištění nestandardní situace, je obrátit se přímo na Českou inspekci životního prostředí nebo Krajskou hygienickou stanici, v jejichž kompetenci je zajistit u podniků nápravu ve smyslu úprav provozních řádů nebo pro opakované porušování povolení a řádu udělit značnou pokutu. Je však třeba chodit s otevřenými očima i nosem a nebát se využít svých práv.

Pevně věříme, že si lidé v našem městě časem začnou kvalitu ovzduší uvědomovat. Doufáme, že postupem času se spoluprací s podniky podaří nalézt investiční prostředky pro instalaci nejlepších dostupných technologií — jen tyto investice zajistí do budoucna zachování a rozvoj počtu pracovních míst. Snad se jednou občanskému sdružení *Naše Čelákovice* ve spolupráci s Vámi, občany města, podaří zbavit naše město příměstku Smradlákovice.

Již příští podzim snad přinese čerstvý vzduch pro Čelákovice.

PAVEL FIŠERA

Město nominováno do soutěže

Čelákovice byly nominovány mezi 20 finalistů soutěže *Otevřeno — zavřeno* v kategorii „Přístup k informacím“. 29. září 2009 proběhlo současně v 30 zemích světa vyhlášení příkladů podporujících otevřenost veřejné správy a činů bránících otevřenosti a porušujících právo. Nominace byla udělena za dlouhodobě špatné podmínky v přístupu k informacím a konkrétní odepření informace o platech úředníků.

Čelákovická pout'

Poutě k příležitosti zasvěcení katolického kostela Nanebevzetí Panny Marie mají v Čelákovicích tradici.

Spolek přátel čelákovického muzea, Městské muzeum v Čelákovicích a Spolek pro varhanní hudbu připravili na sobotu 15. srpna 2009 řadu akcí. Děti i dospělí vítaly střelnice, kolotoče, houpačky, turecký med, perníková srdce... Mohli jste potkat Indiány. Přítomni byli i čelákovičtí letečtí modeláři. Na nádvoří muzea se postupně vystřídala mnohá vystoupení. Večer v kostele zazněl zpěv za doprovodu velebních varhan.

Počasi přálo, v mnoha domácnostech napekli koláče a lze jen doufat, že i za rok najde obnovená tradice čelákovické pouti ještě více příznivců.

Věříme, že právě podobné akce pomáhají z Čelákovic odstranit nálepkou pouhé místo pro přespání.

Petr Polnický
předseda Spolku přátel čelákovického muzea

I v Čelákovicích jsou tygři!

Zda pro skauty stále platí heslo „Bud připraven!“, testuje každé dva roky skautský *Svojsikův závod*. Stovky družin v rámci velkých terénních outdoorových her prokazují, jak si dokáží poradit v situacích, kde dospělí zůstávají bezradní.

Skautská elita — vítězové krajských kol — bojovala proti manipulaci technologické a politické totality druhé poloviny tisíciletí ve více než třicetihodinové hře „Rok nula“. Úkoly prověřily fyzickou i psychickou zdatnost, manažerské dovednosti, týmovou spolupráci i krizové řízení.

Takoví skauti jsou i v Čelákovicích. Družina Bílí tygři byla opětovně jediným chlapeckým týmem, který se ze Středočeského kraje probojoval do republikového finále. V závěrečném hodnocení skončili šestí (o závodě se dozvíte více na www.roknula.cz, o čelákovickém skautingu na www.skaut.info).

Václav Špaček

Možná budou hned dvě lávky

Břežnové číslo *Zpravodaje města Čelákovic* hlásalo: „do konce května chceme vybrat zhotovitele, který by v dubnu zahájil stavbu lávky přes Labe a do konce roku proinvestoval 31 mil. Kč“. Všichni jsme byli přesvědčeni, že se sen stane skutečností a že se opět po letech dostaneme přímo do nádherné přírody káranských lesů, Gráda a Václavky.

Dnes víme, že je vše jinak. Lávka hned tak nebude a město vyčerpá jen minimum z již přislíbené dotace 20 milionů Kč. Prý se spleť projektantů a chtěly na nás vydělat firmy zúčastněné při výběrovém řízení. Vedení města sklídilo mnoho kritiky, neboť tahle zpackat a promarnit příležitost k realizaci akce zařazované již po sedm let do plánu města, je — dle občanů — neodpuslitelný amatérismus.

Lávka měla být umístěna v nejjednodušším úseku Labe. Samozřejmě musela být dražší než stávající káranská, která před nějakou dobou stála pouhých 12 milionů Kč. Ta naše měla přijít — podle odhadu projektanta — na 26 milionů Kč. Ve skutečnosti však vychází asi na 70 milionů Kč. O mnoho levnější při své délce nemůže být.

Již nyní jsme zaplatili za projekty, výkup pozemků a ještě letos se mají provést přeložky kabelů. Částka 3,7 milionů Kč půjde, jak se lidově říká „dolů vodou“. Podle vedení města se s lávkou v původně plánovaném místě stále počítá, proto se ostatně realizují přeložky inženýrských sítí. Zároveň se však připravuje další varianta lávky přímo na železničním mostě.

Probíhá ekonomická krize a Čelákovice jako by se to netýkalo. Budeme tedy mít dvě lávky vzdálené od sebe cca 400 metrů? A co slíbená kanalizace v Záluží, opravy prašných ulic ve staré Jiřině a kdo ví, co ještě?

Mirek Iglo

Čelákovice živě

Tak se jmenují internetové stránky na adrese www.celakovice.tv, které již 8 měsíců přinášejí novinky z Čelákovic a okolí. Díky propojení s dalšími internetovými stránkami zde najdete co je nového na stránkách města, školy, hasičů, skautů, ve sportu, ale také jsou zde internetová vydání Polabského týdeníku TOK, místních novin z Káraného, Brandýsa a Nehvizd. Nechybí i novinky od občanských sdružení *Czela net*, *NAŠE Čelákovice* a najdete zde i aktuální informace, uváděné např. na internetu místní organizace *ODS* a stránkách sdružení *PROČ*.

Myšlenka na vznik podobného internetového zpravodajství původně počítala jen se zprávami z naší radnice a především s poskytnutím obrazových záznamů z jednání zastupitelstva natáčených místní *TV PORT*.

Čelákovice živě umožňuje každému shlédnout záznam toho, co se jednalo na minulém jednání zastupitelů nebo i v minulosti. Nemáme místní nezávislé noviny a mnoho lidí o objektivitě informací radnic vydávaného *Zpravodaje města Čelákovic* pochybuje. Další pokud možno nekomentované zpravodajství má svůj význam pro vytvoření objektivního názoru občanů. Nikomu nevnučujeme, co si má myslet, nabízíme možnost různých pohledů.

Pokud se Vám Čelákovice živě líbí a máte zájem o spolupráci na projektu, pak napište na e-mail: info@michalvondracek.cz

Michal Vondráček

SKAUTSKÁ DRUŽINA BÍLÍ TYGŘI — 6. NEJLEPŠÍ TÝM V ČR (ZLEVA: M. MATOUŠEK, V. JANÁČEK, V. JASENOVEC, T. KOŘÍNEK, J. ŠPAČEK)

MĚSTO, KDE STOJÍ ZA TO ŽÍT

Václav Špaček

Název inspirovala stejnojmenná mezinárodní soutěž. Přihlášená města z celého světa jsou v ní hodnocena podle kvality veřejné správy (více na www.livcom2009.cz). Ta se pozná ve chvíli, kdy já jako občan něco potřebuji řešit. Mnozí mají pocit, že se jich problémy ve městě netýkají. Na základě zkušenosti při jednání s městskou správou si potom všimnou i věcí, které do té doby nevnímali.

Není náhoda, že v posledních ročnících získávají ocenění v této oblasti i česká města. Loni ve finále pořádaném v Číně v za účasti 284 měst z padesáti zemí v kategorii měst s 20 – 75 tisíci obyvatel skončila na druhém místě Chrudim a třetí Kladno. Prvenství získalo město New Plymouth z Nového Zélandu.

Co udělat proto, aby jsme i u nás v Čelákovících byli úspěšní? Jaká je vlastně představa o kvalitě v podmínkách města? Již před několika lety byla založena v ČR Národní síť zdravých měst a ta se hlásí k zásadám udržitelného rozvoje a dodržování kritérií mezinárodního hodnocení kvality, tzv. *Agendy 21* (obdobu standardů ISO v podmínkách veřejné správy). Vznikla i rada vlády pro udržitelný rozvoj a z úrovně ministerstev a EU jsou poskytovány dotace pro města, která chtějí svým občanům poskytnout kvalitu. Základem je *PARTNERSTVÍ* ve vztahu mezi vedením města a občany a zpracování výhledu směřování města v tzv. plánu udržitelného rozvoje.

I města v blízkém okolí se snaží vnést kvalitu do veřejného života a např. Český Brod, Říčany, Poděbrady jsou již členy Národní sítě zdravých měst a plní kritéria kvality veřejné správy. Někteří nejsou tak daleko, ale většina již má zpracovaný plán udržitelného rozvoje, který je základní podmínkou k tomu, aby občané věděli, jak jejich město bude vypadat např. za 10 let. Tyto materiály nejsou souborem náhodných nápadů jednotlivců, ale rozvojovým programem vzniklým právě díky partnerství mezi subjekty, které ve městě působí (spolky, sdružení, občané, firmy atd.). Ve *Zpravodaji města Čelákovice* vyšel článek nadepsaný *Rozvíjíme se plánovitě a dynamicky a také Plán rozvoje města na rok 2009*. Při pozorném čtení zjistíte, že se jedná o plánování osobou v jednotném čísle. Zasvěcení vědí, že ani městská rada a ani zastupitelstvo žádný skutečný plán rozvoje neschválily. Ve městech, kde uplatňují mnou popisovanou kvalitu při zpracování plánu rozvoje zapojili již do příprav své občany a tak např. v Českém Brodě připomínky a návrhy podalo až 600 lidí a tedy budoucí směřování města je věcí všech, co mají zájem. Takový plán by měl být maximální shodou obyvatel města a nepodléhat tomu, zda na radnici sedí Petr nebo Pavel.

Proč ne v Čelákovících? Již v roce 2007 jsem předkládal v zastupitelstvu návrh na vstup Čelákovice do *Národní sítě zdravých měst*. Snad pro malou známost této myšlenky většina zastupitelů nedokázala tehdy vy-

jádit jednoznačné stanovisko. Objevily se i názory, že na to jak moc je to pěkné, to není reálné. V letošním květnu předložil stejný návrh pan zastupitel Iglo a ani on neuspěl. Pro přijetí se vyslovilo 8 zastupitelů (Šalda, Sekyra, Skalický, Pátek, Choura, Duník, Špringer a Iglo). Mohli jsme za určitých podmínek získat milionovou dotaci od Ministerstva životního prostředí. Jednou ze základních podmínek byla registrace města do databáze měst dodržujících *Agendu 21*. Již u této první podmínky však jednání zastupitelů o kvalitě naší veřejné správy skončilo fiaskem a tak nebyl projednán ani návrh na zpracování plánu rozvoje, který navazuje na aplikaci *Agendy 21*.

Nepotřebujeme kvalitu? Jsem přesvědčený, že ano a dříve či později se i u nás tato myšlenka prosadí. Budeme však možná jen z dálky pohlížet na koncová světla ujíždějícího rychlíku. Kvalita veřejné správy je přínosem pro občany i podnikatele při směřování jejich investic a vytváří dobré jméno města. Nedávno časopis *Ekonom* zveřejnil výsledky krajských kol soutěže *Město pro byznys*. Ve Středočeském kraji se na předních místech umístily Lysá (1. místo) a Český Brod (4. místo). Právě v kvalitě veřejné správy měla tato města velký náskok před ostatními. Máme se tedy kde učit.

Věřím, že ti co slibovali, kolik pro své město udělají, neskončili jen u plánované fontány na náměstí a budou se zabývat také pojmy, jako je např. komunitní plánování a budou plnit své volební sliby. Jen tak se nebudou opakovat kolapsy obsazenosti mateřských školek, kdy muselo až 19 dětí dojíždět do nedalekého Přerova a senioři budou mít alespoň výhled, jak se město o ně postará. Snad skončí v ulicích staré Jiřiny středověk a bude vybudován zpevněný povrch ulic slibovaný stejně jako občanům Záluží kanalizace. Zatím to však vypadá, že seskupení PROČ má svůj pohled zúžený jen na stavbu pomníku zvaného střed města s náměstím. Když nahlédnete do starých volebních programů, nezbude než se PROČ ptát proč?

Kde zůstaly sliby o otevřenosti a spolupráci? Obrázek o pojetí těchto pojmů uvedeným uskutením si může udělat každý návštěvník zastupitelstva (stačí, když si pustí videozáznam na www.celakovice.tv). Komunikace a spolupráce je to, co v čelákovickém zastupitelstvu nenaleznete. Od toho se nutně odvíjí i další problémy. Tím, kdo na tento stav dopláci však nejsou zastupitelé, ale všichni, kteří ve městě žijí. Místo utápění se v žabomyších válkách by si město jistě zasloužilo kvalitní (nebo alespoň standardní) veřejnou správu, ale to nelze za současného stavu věcí dosáhnout.

Jediný, kdo s tím může něco dělat, je volič při volbách. Budeme tedy chtít kvalitu nebo nám nevdá Kocourkov? Držme si palce, ať zvolíme kvalitu, jako jeden z předpokladů pro dobré perspektivy našeho města.

Ať stojí za to v Čelákovících žít. ♦

JAROSLAVE ŠPAČKU, DÍKY!

Michal Burda (červenec 2009)

V Antice byl „museion“ chrámem zasvěceným múzám – bohyním a patronkám krásných umění. V hélénské době se tak nazývala část alexandrijského paláce, kde byla umístěna i později ohněm zničená knihovna. Egyptský vladař zde za veřejné peníze vydržoval přední vzdělance a filozofy.

Zájem o minulost, který kráčí lidskými dějinami ruku v ruce se zájmem o vzdělání, byl ve středověku vyhrazen jen omezené vládnoucí vrstvě. Situace se změnila s úsvitem italské renesance. Zápal pro ducha minulosti naplňoval její přední tvůrce, kteří se od ní znovu mnohému přiučili. Vášni pro starověké památky po nich zahohleli vzdělanci, básníci i malíři. Umělecké sbírky vznikaly pro radost a potěšení vladařů, bohatců a podivínů – vzpomeňme např. císaře Rudolfa II. „Muzejní pandemie“ se již nedala léčit.

Po francouzské revoluci byly položeny základy první regionální sítě muzeí. Následně vznikala muzea v celé ostatní Evropě.

V českých zemích stála u počátků pozdějšího „Národního muzea“ skupina osvětených šlechticů v čele s hrabětem K. M. Sternbergem. Roku 1820 vznikla se souhlasem vídeňské vlády a panovníka *Společnost*

vlasteneckého muzea, která následně řídila chod muzea. V roce 1834 se stala jeho vlastníkem Země Česká. Roku 1849 přešlo Národní muzeum v Praze do vlastnictví státu.

■ u vzniku byl leták

Občanská společnost na přelomu 19. a 20. století si čím dál více uvědomovala význam historie i památek. Čelákovický starosta Jindřich Čurda oslovil letákem z dvacátého třetího září 1903 spoluobčany s výzvou k darování „předmětů starožitných“. Sběrka prvních předmětů se stala základem malé muzejní expozice v prvním patře staré radnice. Muzeum se postupně - díky opakovaným výzvám - rozšiřovalo. V roce 1931 vlastnilo přes 500 sbírkových předmětů.

O činnosti městského muzea v následujícím období se ostatně podrobně dočteme ve sborníku „100 let Městského muzea v Čelákovících“, který vydala instituce u příležitosti svého výročí. Z publikace zvíme, kdy a proč bylo uzavřeno, jak měnilo adresy, o významu okrašlovacího spolku, muzejního kroužku... Seznámíme se i s jmény nadšenců. Zjistíme, že mezi červencem 1965 a koncem roku 1968 a mezi

polovinou roku 1983 a polovinou roku 1990 fungovalo jen jako pouhá pobočka Okresního muzea Praha-východ.

■ špačiček, pán

Někdy na podzim roku 1969 – coby student výtvarné školy se skicákem na kolenu na schodišti panteonu Národního muzea v Praze – jsem se pral s perspektivou neorenesančního prostoru. Přitom mne zaujal chlápek s leistry pod paží.

„Toho už jsem určitě někde předtím zmerčil. Že by byl také z Čelákovice? Co tu v muzeu pohledává?“ pomyslel jsem si.

Nedlouho předtím jsem se totiž přistěhoval ze St. Boleslavi, a tak jsem tehdy v Čelákovících znal lidi jen od vidění. A po hříchu musím přiznat, že jsem si v těch letech – a nejen ve vlaku – všiml hlavně krásnější poloviny lidstva.

„Asi se tu vyskytuje studijně nebo pracovně. Na toho si musím dát „majzla“, usoudil jsem.

To jsem také učinil. „Majzla“ jsem si dal a tak jsem zjistil, že je to archeolog Špaček a prý odborník na slovo vzatý. Navíc mne pár

(dokončení na str. 4)

NEJEDNEJTE O NÁS BEZ NÁS

Takový je název petice občanů vyjadřující názor občanů na způsob schvalování záměru stavby paroplynové elektrárny u Mochova o výkonu rovnajícímu se cca polovině výkonu Temelína.

Petice formulovala 4 požadavky:

- 1) vypsání referenda
- 2) respektování vůle občanů vyjádřené v referendu
- 3) odložení veškerých zásadních rozhodnutí až do doby po volbách v roce 2010 pro případ, že by referendum nebylo uznáno za platné
- 4) transparentní jednání s investorem za účasti veřejnosti při všech setkáních spojených s přípravou stavební části elektrárny na území města Čelákovice.

Přidejte se i Vy. Elektrárna může nevratně poškodit budoucí obraz Čelákovic.

(dokončení ze str. 3)

kamarádů varovalo: „předcházej si ho, člověče, co když tě ten archeolog jednou vykope?“

A tak jsem se ani nedivil, když se stal ředitelem muzea. Sice malinkého, ale našeho. A pak jsem jen zíral. Jako v pohádce „hrnečku vař“.

Ono mu to muzeum pěkně rostlo před očima. Zchátralá barabizna – a jak ji dal „do cajku“. Před očima „komančů“, kteří po něm původně chtěli – v souvislosti se stavbou Krajské politické školy – pouhou sň tradic dělnického hnutí. To aby tam mohli chodit jejich udřený studenti po škole relaxovat. Jo, jo, bylo to v dávných dobách, kdy ještě manažerů neměli k dispozici fitka a night cluby. Pokud se dobře pamatují, tak tehdy při slavnostním znovuotevření v roce 1983 poslali Špačka jeho nadřazení na služební cestu – kamsi do horoucích pekel, aby jim u té slávy nezačal nelítovat.

Sbírkou mezitím narůstaly. Na začátku osmdesátých let ještě o pouhé desetitisíce. Špaček se činil. Hledal archeolog – i po okolí, pořádal v muzeu výstavy, organizoval kulturní akce, vzdělávací programy...

■ divný pták

A což teprve po převratu – v devadesátých letech. Pan ředitel kromě jiného otevřel samostatnou expozici košíkářství, vznikla laboratoř. S okruhem spolupracovníků, kterým též patří nezměrný dík, pořádal kvanta kvalitních výstav. Práce muzea nacházela ohlas a brzy přesáhla hranice města i regionu. Cestu do čelákovické tvrze si našla řada významných osobností. Na některé akce přijížděli návštěvníci až ze zahraničí. Byla to dobrá léta, lidé optimističtější, vsřícnější, méně sobečtí. Příkládali ruce k dílu.

Špaček táhnul a makal čtyřadvacet hodin denně. Přes den hrabal, po nocích vyhodnocoval, připravoval výstavy, sepisoval studie, řídil muzeum, rozčiloval se, sbíral zkušenosti, jednal se zřizovatelem, organizoval, psal, počítal.

Hlavně se nezapomněl archeologii. Vždyť zapomenout na archeologii tady ve středním Polabí, v místech „kudy kráčely dějiny“, to by bylo, jako zapomenout na dětství. Špačkova archeologie – řádně zakotvená ve zřizovací listině muzea -, překračovala rámec povinností tuctového muzea. Hlavně však dost vydělávala. A dovolovala muzeu, aby si pořídilo to, na co by mu nestačily prostředky z městského rozpočtu: počítače, automobil, vybavení archeologické laboratoře atd.

Pan ředitel žil celých šestatřicet let jen pro muzeum a snažil se, aby se každý jeho prostřednictvím mohl dotknout svých kořenů. Abychom začali tušit, kdo jsme a kam jdeme. Permanentně jsme se dozvídali něco zajímavého, zkrátka obohacoval nás.

Avšak jak plynul čas, měnily se priority naší konzumní společnosti. A měnili se zástupci lidu na čelákovické radnici. I stával se Špačkův zápal a zanícení v očích některých představitelů

města spíše umanutostí. Cožpak ředitel přeskočilo? Nestačí, že mu město znovu vykoupilo Tvrz? Kde je jeho vděk? On se neuskromní, pročpak potřebuje zaměstnance. K čemu je nám ředitel muzea, který dostal metal od ministra Dostála? Nač vůbec potřebuje město, jako jsou Čelákovice, nějaké muzeum se statisíci exponátů? Jak to, že čelákovičtí archeologové šmejdí i po okolí? Neumí se Špaček chovat trzně a přitom prý shromažďuje další „poklady“! Proč otravuje svým hrabáním a zdržuje naše kamarády od vydělávání peněz? Tak on nám nezačne zobat z ruky?

Demokracie se jaksi zadržela... Místo argumentů přišly na řadu osvědčené metody: šikana, polopravdy, osočování.

■ happy end až příště

A pak se dostavil spásný nápad jak „zamést s tím parazitem“ a vypudit ho z „chrámu múz“. Přece už není nejmladší. Vetchému staříkovi se blíží šestašedesát! Tady nejsme v Americe, kde se Reagan mohl stát prezidentem ve svých sedmdesát letech. „Aby se neřeklo, tak mu dodatečně poděkujeme, to nic nestojí“.

I vybrali konšelé nového ředitele muzea, dokonce zvlášť upravili podmínky výběrového řízení. No nic: „jak se do lesa volá...“

Jaroslave Špačku, k poslednímu srpnu 2009 opouští místo ředitele Městského muzea v Čelákovici. A ve mně převládá pocit - podle všeho nebudu sám -, že nejen město Čelákovice zůstává Tvým velkým dlužníkem.

Děkuji Ti tímto, že jsi mimo jiné vydržel při svých zásadách, dokud to šlo a věřím, že jsi rozhodně neřekl poslední slovo.

A co vzakují původcům Tvého odvolání? To co napsal na margo jim podobných Karel IV. ve II. kapitole „Vlastního životopisu“, který zčásti spatřil světlo světa na sousední Toušeni: „*Jestliže budete nenávidět lakomství, poplyne vám bohatství, avšak nepřikládejte k němu srdcí svých, nýbrž shromažďujte sobě poklady moudrosti, neboť v moudrosti spočívá mnoho panování...*“ ♦

AKTUÁLNĚ Z NAŠEHO MĚSTA

Písemné obvinění

Bývalý hotel TOS je společností *Sen invest* rekonstruován na byty. Akce se protahuje a investor již několikrát upozornil vedení města na průtahy znamenající jeho finanční ztráty. Firemní právník napsal: „Domníváme se, že tímto jednáním pan starosta podstatně překračuje a zneužívá svou pravomoc a stavebník z toho vyvodí patřičné důsledky. Veškeré škody, pokud dojde k jejich vzniku, budou posléze vyčísleny a jejich náhrada bude uplatněna u soudu.“

Kouř v ulicích

Kouř probudil obyvatele ulic v okolí KOVOHUTÍ v noci z 22. na 23. srpna 2009. Jak uvedla ve svém příspěvku jedna z postižených: „dým ze slévárny vypuštěný opět mimo filtry, a to od 23. hod. v noci byl tak hustý, že nebylo vidět od samoobsluhy v Jiříně na vlakovou zastávku a to poly u Kovohutí. Nedalo se dýchat, dým dráždil ke kašli. Byly zasaženy ulice Polská, Žižkova, J. Wolkera – parčík u Kubelků. Dělo se tak celou noc, naposledy v 6.30 ráno – kouř nám šel oknem do bytu a zápach nás vzbudil“.

Fotografická soutěž

Soutěž *Čelákovický Boddák* přinesla překvapení. Označení Masarykovy ulice umístěné na budově Zaveku uvádělo v údiv mnohé, jen ne ty odpovědné. Původní smalt byl přenástříkan z „Gottwaldova“ na „Masarykova“. Nástřík neměl trvanlivost a tak jsme měli po nějaký čas opět ulici prvního dělnického prezidenta. Není divu, Gottwald se Stalinem jsou stále čestnými občany Čelákovice.

Petice ke zklidnění dopravy

Petice vyzývá ke zklidnění dopravy a zpracování koncepce dopravy. Občané požadují veřejné projednání opatření ke zklidnění dopravy v obytných zónách a vyloučení dopravy projíždějící městem. Táhá se, proč město nemá koncepci dopravy a není zřejmé, kdy bude vybudován obchvat plánovaný od čtyřicátých let.

Jak se zastavuje proluka náměstí

Proluka náměstí by podle kupní smlouvy se *Stopro invest* měla být dobudována již v květnu 2010. Zatím jsou dokončeny pouze sondy prováděné pracovníky Archeologického ústavu. Investor se zavázal uhradit městu za každý měsíc prodlení částku 500 tisíc Kč.

Charita zůstává

Pečovatelská služba farní Charity zůstává. Návrh místostarosty Rýdla nepřidělil příspěvek na činnost pečovatelské služby ve výši sto sedmdesát tisíc Kč zastupitelé neschválili.

Část města znovu odříznuta

Obyvatelé V Prokopově budou znovu odříznuti. Územní řízení výstavby nové komunikace spojující ulici Stankovského se silnicí na Toušeň bylo zahájeno. Ústní jednání proběhlo 16. 10. 2009.

Řízení EIA

Projekt rekonstrukce železniční trati z Prahy do Lysé se posunul do fáze zjišťování vlivu na životní prostředí. Jakými protihlukovými opatřeními budou ochráněna práva občanů z okolí trati?

Starosta si připravuje nové bydlo

Současný starosta ing. Bohumil Klicpera se zúčastnil výběrového řízení na místo vedoucího hospodářského odboru městského úřadu za pracovníka, odcházejícího do důchodu. Rada města jmenovala ing. B. Klicperu na tuto pozici. Po dobu výkonu volené funkce starosty bude vedením odboru pověřen jiný zaměstnanec.

aktuality připravil MI (více na www.celakovice.org)

